

Sebastian Moldovan - The Uncanny Within

“Una dintre năzuințele omului este următoarea: să facă să dispară noaptea”. Această apoftegmă relevă un adevăr absolut, acela al nevoii fundamentale a omului de a stăpâni natura. Luând forma controlului, această acțiune transformatoare implică un anumit grad de violență. Prin urmare, este un opus contra naturam. În condițiile actuale de trai, starea naturală a lucrurilor ne pare străină. Mediul înconjurător, inițial primar și organizat, a devenit ostil și profund entropic, mai ales după intervenția omului. Când această a doua natură este pusă în pericol, apare și fenomenul de neliniște: o împrejurare obișnuită ne apare dintr-o dată străină, familiară dar totuși misterioasă, o reminiscență a trecutului uitat, dar viu încă într-un colț de memorie la care nu mai avem acces. La nivel simbolic, neliniștea poate lua diverse forme, însă întotdeauna izvorăște din noi înșine.

Lucrările din actuala expoziție reflectă această experiență. Sebastian Moldovan caută revelații și certitudini chiar în natură. Prin recontextualizarea obiectelor zilnice, materiale sau fenomene, suntem cuprinși de neliniște și forțați să luăm o distanță critică față de condiția noastră de om: abia atunci suntem avertizați în legătură cu statutul nostru foarte fragil în lume. Sebastian pune accentul și replică procese ireversibile (fuziunea moleculară), frumusețea pe care noi o luăm de-a gata și poate trece neobservată (reflexiile apei), semnele reconfortante ale liniștii (curcubeul); toate acestea cu ajutorul fluxului creativ generat de dualitatea inerentă acestui haos în echilibru. Dialectica în relație cu subiectul este și ea autentică, organică, dată fiind și legătura artistului cu natura în cea mai nestructurată formă a sa. Poetul spunea odată că natura este o sferă cu centrul în orice și circumferința în nimic. Prin urmare, încercarea lui Sebastian de a măsura natura este posibilă doar dacă aceasta poate fi măsurată. Reușita constă în faptul că artistul recunoaște a priori imposibilitatea implicită a acestui demers.

Text de Edisabel Marrero Tejeda